

ὃν νῦν μὲν θάλλοντα, μαραινόμενον δὲ πρὸς ἡῶ
ῥῥφαι, ὑμετέρης σύμβολον ἡλικίης.

Ψαλμὸς 23

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάν-
τες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ. 2. αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίω-
σεν αὐτὴν καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτὴν. 3. τίς ἀναθήσεται
εἰς τὸ ὄρος Κυρίου καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ; 4.
ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαθεν ἐπὶ ματαίῳ
τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.
5. οὗτος λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ
Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ. 6. αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων τὸν Κύριον,
ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. 7. ἄρατε πύλας, οἱ
ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης, οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κρα-
ταῖος καὶ δυνατός, Κύριος δυνατός ἐν πολέμῳ. 9. ἄρατε πύλας,
οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε, πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται
ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης. 10. τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης;
Κύριος τῶν δυνάμεων αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Πεντηκοστόριον

Ὅλον ἐπὶ σοι τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἡφάνισται ἄθρόον, ὦ Βασιλεῖς
καὶ Κυρία. Βασιλέα καὶ γάρ, τὴν ἀθάνατον ζωὴν σὺ ἐπήγγασας,
τὸ ὕδωρ, τὸ μάννα, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

☆

Υψώθη Πηγῆς σου, τὸ ὕδωρ ὑπὲρ οὐρανοὺς καὶ τῆς γῆς τὰς ἀ-
βύσσους, ταῖς ροαῖς διέδραμε· τοῦτό ἐστιν ἀμβροσία ψυχῆς, νέκ-
ταρ, πιστῶν, μέλι τὸ ἐκ πέτρας καὶ ἡ τοῦ μάννα διάδοσις.

☆

Υδωρ τὸ ζωήρρυτον τῆς Πηγῆς, μάννα τὸ προχεόν, τὸν ἀθάνατον
δροσισμόν, τὸ νέκταρ τὸ θεῖον, τὴν ξένην ἀμβροσίαν, τὸ μέλι τὸ
ἐκ πέτρας πιστεῖ τιμῆσωμεν.

☆

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετάνοιας, ἐκκλίνοντας ἀεὶ, πρὸς κα-
κῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον ἀπει-
ρόγαμε, εὐλογημένην Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώ-
πων Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

☆

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν· ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὥσπερ ἥλιος ἐκλάμ-

ψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

☆

Χολῆς μὲν ἐγεύσατο, τὴν πάλαι γεῦσιν ἰώμενος· νυνὶ δὲ σὺν κη-
ρίῳ μέλιτος, τοῦ φωτισμοῦ μεταδιδούς, Χριστὸς τῷ Προπάτορι,
καὶ τῆς αὐτοῦ γλυκείας μεθέξεως.

☆

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει· σήμερον αἶρονται
κλειῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας, Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος· ὁ
Κύριος καὶ Θεὸς μου.

☆

Εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται, ἐγὼ ποῦ φανοῦμαι ὁ ἁμαρτωλὸς;
τὸ βάρος καὶ τὸν καύσωνα τῆς ἡμέρας οὐκ ἐδάστασα· τοῖς περὶ
τὴν ἑνδεκάτην ὥραν, συναρίθμησόν με, ὁ Θεὸς καὶ σῶσον με.

Μπεργαδῆς

Χριστέ, νὰ ῥάγῃν τὸ πλακί, νὰ σκόρπισεν τὸ χῶμα,
νὰ γέρθῃμεν οἱ ταπεινοὶ ἀπὸ τ' ἀνήλιον στρώμα,
νὰ γύρισεν ἡ ὄψη μας, νὰ στράφῃν ἡ ἐλικιά μας,
νὰ λάλῃσεν ἡ γλῶσσα μας, ν' ἀκούσθῃν ἡ ὁμιλία μας!
Στὸν κόσμον νὰ πατήσαμεν, στὴν γῆν νὰ περπατοῦμαν
καὶ νὰ καθαλικεύγαμαν, γεράκια νὰ βαστοῦμαν·
καὶ πρὶν ἐμεῖς, νὰ σώσασιν στοὺς οἴκους τὰ ζαγάρια,
νὰ δόθῃν λόγος κι ἔρχονται οἱ λείποντες καθάρια,
νὰ ὅαμεν τίς νὰ ξέβηκεν στὴν συναπάντησίν μας,
καὶ τίς νὰ μᾶς ἐδέχθηκεν στὴν πόρτα τῆς αὐλῆς μας.

Νίκος Γκάτσος

Ἔτσι σ' ἓνα πιθάρι βαθὺ τὸ σταφύλι ξεραίνεται καὶ στὸ καμπα-
ναριὸ μᾶς συκιᾶς κιτρινίζει τὸ μῆλο.

Ἔτσι μὲ μιὰ γραβάτα φανταχτερή

Στὴν τέντα τῆς κληματαριᾶς τὸ καλοκαίρι ἀνασαίνει

Ἔτσι κοιμᾶται ὁλόγυμνη μέσα στίς ἄσπρες κερασιές μιὰ τρυφε-
ρή μου ἀγάπη

Ἐνα κορίτσι ἀμάραντο σὰ μυγδαλιᾶς κλωνάρι.

Μὲ τὸ κεφάλι στὸν ἀγκῶνα της γερτὸ καὶ τὴν παλάμη πάνω
στὸ φλουρί της

Πάνω στὴν πρωινή του θαλπωρή ὅταν σιγὰ - σιγὰ σὰν τὸν κλέφτη.

Ἀπὸ τὸ παραθύρι τῆς ἀνοιξῆς μπαίνει ὁ αὐγερινὸς νὰ τὴν ξυπνήσει!

(Ἀμωργός).